

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34C/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116200040
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7116200040.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Lučivjanskou v právnej veci žalobkyne: G. F.R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, XXX XX R., právne zastúpená JUDr. Monika Marjanovič, advokátska kancelária, Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 680,- Eur a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 680,- Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd určuje, že zmluvná podmienka v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným a žalobkyňou dňa 27.6.2014 v časti poplatku - „administratívny poplatok“, ktorá zahŕňa náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobkyni priznáva náhradu trov konania vo výške 366,92 Eur, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Monika Marjanovič, advokátska kancelária, Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný uhradiť súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 40,50 Eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenou na Okresný súd Košice I dňa 5.1.2016 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 680,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadala, aby súd určil, že zmluvná podmienka v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným a žalobkyňou dňa 27.6.2014 v časti poplatku - „administratívny poplatok“, ktorá zahŕňa náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žiadala tiež priznať náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Žalobu žalobkyňa odôvodnila najmä tými skutočnosťami, že so žalovaným uzavrela dňa 27.6.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe zmluvy jej poskytol žalovaný úver vo výške 700,- Eur. Celkové náklady spojené s poskytnutým úverom sú vo výške 680,- Eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovanému uhradiť predstavovala sumu 1.380,- Eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 23,22 %, čo predstavuje 162,54 Eur poskytnutého úveru a administratívne náklady

na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 537,46 Eur, RPMN 97,14 % a priemerná RPMN 45,02 %. Už na prvý pohľad ide o veľmi úžerný poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Administratívny poplatok 537,46 Eur predstavuje 76,78 % hodnoty poskytnutého úveru. Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľný. Neúmerne vysoký poplatok je v rozpore s dobrými mravmi. Poukazuje na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája 2010 č.k. AZ 17 U 192/2010 „ Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru bol bankou stanovený vo výške 2 % z výšky úveru, najmenej však 50,- Eur paušálne. Banka sledovala podľa vlastných vyjadrení v podstate úhradu úsilia vynaložených pri spracovaní údajov v predzmluvnej fáze, túto obranu však súd odmietol a vyhodnotil jej konanie vo vzťahu k spotrebiteľom ako poškodzujúce. Spotrebiteľ nenavštívi banku z dôvodu poradenstva v otázke konkrétnej úrokovej sadzby alebo rady, či si na základe vlastnej finančnej situácie môže dovoliť úver, ale výhradne s cieľom zistiť, či a za akých mesačných splátok je banka vôbec ochotná mu ním požadovaným úver poskytnúť. Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru vyšší krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok, bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Aj z toho dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru neprijateľná a voči spotrebiteľom neúčinná “. Vyšší krajinský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). Výška poplatku presahuje polovicu hodnoty poskytnutého úveru. Vyhotovenie zmluvy s predpísanými náležitosťami je povinnosťou podnikateľa, ktorá mu v prípade jeho predmetu podnikania vyplýva priamo zo zákona - nejedná sa o službu, ktorá je spotrebiteľovi poskytnutá nad rámec jeho zákonných povinností. Jedná sa o neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzhľadom na značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto nerovnováha je daná skutočnosťou, že zmluvná podmienka netýkajúca sa hlavného predmetu plnenia a odmeny za toto plnenie (bol dohodnutý úrok za poskytnutý úver) je dohodnutá zjavne v neprospech spotrebiteľa. Uvedeným došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa č. 129/2010 Z.z. Dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/10/2015-60 zo dňa 14.7.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prešove č.k. 17C/12/2014-35 zo dňa 1.10.2014, v zmysle ktorého súd určil, že administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.8.2013 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú upravené v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dácii § 9 ods. 2 písm. k/. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch , poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa výpočtu, by pri údajoch uvedených v predmetnej zmluve - výška poskytnutého úveru jej vyplateného v sume 700,- Eur a 12 dohodnutých splátok vo výške 115,- Eur predstavovala 305,73 % a nie v zmluve uvedených 97,14%. Uzavrela so žalovaným Dohodu o plnení v splátkach dňa 27.6.2014, s tým, že dlžnú sumu 1.380,- Eur uhradí v 12 mesačných splátkach po 115,- Eur. V Dohode o plnení v splátkach je uvedená RPMN 305,74 %, pričom v zmluve o úvere je uvedená RPMN 97,14 %, Má za to, že ide o klamanie a zavádzanie spotrebiteľa, kde pri uzatváraní zmluvy o úvere nebol informovaný o presnej výške RPMN. Zároveň dňa 27.6.2014 podpísala Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde j v bode 3 uvedená RPMN 97,14 %. Má za to, že ide o klamanie a zavádzanie spotrebiteľa, kde pri uzatváraní zmluvy o úvere nebol informovaný o presne výške RPMN. Žalovanému tak zo zmluvy vznikol nárok len na úhradu istiny vo výške 700,- Eur. Predmetný úver je úžerný, preto odporuje dobrým mravom a je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový

prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Uhradila žalobcovi sumu 1.380,- Eur. Bezdôvodné obohatenie si uplatňuje vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom 700,- Eur a zaplatenou sumou 1.380,- Eur, teda 680,- Eur. Čo sa týka premlčacej doby, tak objektívna premlčacia doba začala plynúť od každej jednotlivkej splátky úveru. V decembri 2015 sa od právnej zástupkyne dozvedela o neprijateľných zmluvných podmienkach v Zmluve o spotrebiteľskom úvere ako aj o možnosti podania žalobného návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žaloba je podaná v rámci 2-ročnej subjektívnej doby. Subjektívna 2-ročná doba, ako aj objektívna 3-ročná premlčacia doba sú zachované. Podľa ust. 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z.z. spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa článku 5 kapitoly 2 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika je nekalá, ak a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a b/ podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Jej naliehavý právny záujem ako spotrebiteľky na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§ 53a Občianskeho zákonníka). Takýmto určením sa napĺňa cieľ Smernice Rady č. 93/13EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Naliehavý právny záujem je daný aj z dôvodu právnej istoty o otázke skutočnej výšky dlhu. Preto ho spotrebiteľ nemusí preukazovať. Podľa ust. § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, sa výslovne uvádza, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa teda použijú ustanovenia (o neprimeraných podmienkach) zakotvené v Občianskom zákonníku. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Žalovaný podaním zo dňa 10.2.2006 navrhol žalobu žalobkyne zamietnuť. Okrem iného uviedol, že sa vo všeobecnosti nestotožňuje s názormi žalobkyne. Dňa 27.06.2014 uzatvorila žalovaná s dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 700,- Eur, zvýšený o príslušný poplatok 680,00 Eur, teda spolu mala zaplatiť čiastku 1. 380,- Eur s termínom splatnosti dňa 14.06.2015. Dohodol si individuálne podmienky Zmluvy o úvere s tým, že s odbornou starostlivosťou ktorú vykonal na základe vyplnenia formuláru o overení klienta, boli dojednané podmienky poskytnutia úveru a k tomu dohodnutá výška úveru na základe posúdennej bonity klienta. Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 305,74 %. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach (nie jednorazovo, tak, ako je to ustanovené v zmluve o úvere), na základe ktorých logicky vzrastá aj RPMN. To znamená, že RPMN vo výške 97,14 % stanovená v zmluve o úvere je hodnota vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke. Naproti tomu RPMN vo výške 305,74 % dohodnutá v dohode o splátkach, predstavuje RPMN vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadal o plnenie v splátkach tak, ako je tomu aj v predmetnom

prípade. Vzorec výpočtu RPMN je navyše jasne a zreteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Pokiaľ ide o výšku príslušnej odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov a výšku úroku spojeného so spotrebiteľským úverom, tie sú v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedené, výrazne napísané a uvedené pri sume poskytnutého úveru, teda klient musel vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia. Pri podpisovaní zmluvy o úvere mal okamžite vedomosť o tom, aká je cena úveru. V zmluve stanovená výška RPMN je v súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou platnou v čase uzatvorenia zmlúv. O výške RPMN bola žalobkyňa pri podpísaní zmluvy informovaná a svojím podpisom na zmluve vyjadrila súhlas s predmetnou výškou RPMN a aj s výškou úroku. Podľa zmluvy o úvere zobrala na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Uvedenie RPMN plní výraznú informačnú funkciu pre spotrebiteľa v predzmluvnom štádiu, ako aj v čase podpisovania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože ho de facto informuje o „výške preplatenia“ istiny úveru. Slovenská právna úprava v oblasti úverov „účtovaniu“ poplatku výslovne nebráni. Zákon o spotrebiteľských úveroch totiž výslovne spomína niektoré poplatky: za notárske služby, poplatok za predčasné splatenie úveru, poplatok za vedenie účtu atď.. V prípade definície celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom sa napr. uvádzajú okrem iného aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Je teda zrejme, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Je potrebné zopakovať, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere neexistoval a nebol účinným žiaden všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Možno teda vychádzať iba z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Dôkazné bremeno pritom v otázke primeranosti odplaty znáša žalobca, a nie žalovaný. Žalobca teda musí preukázať, že v čase a mieste uzatvorenia zmluvy o úvere išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný). Pokiaľ sa žalobca, ako aj súd prvého stupňa dovoľáva údajov výlučne bánk, koná tak v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je ako merítka považovaná odplata obvykle požadovaná na finančnom trhu, t.j. nie len bankami, ale aj inými účastníkmi finančného trhu. Treba uviesť, že definovanie výšky odplaty odkazom na údaje bánk bolo možné len na základe § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného do 31.10.2008 (ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty) alebo do 31.5.2010. (Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzatvorenia zmluvy). Navyše žalobca sa opiera o úrokovú sadzbu stanovenú pre banky, ktorá je, samozrejme, nižšia. Správne by mal prihliadať na úrokovú sadzbu stanovenú spoločne pre banky a ďalej nebankové, leasingové a iné spoločnosti, pod ktoré spadá aj žalovaný. Navyše prevýšenie takejto odplaty je možné a zákon zakazuje len také prevýšenie, ktoré má charakter prevýšenia podstatného. K uvedenému je potrebné poukázať na záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa Vrchného súdu v Prahe je u nebankových subjektov potrebné postupovať inak. V týchto prípadoch sú kedykoľvek poskytované pôžičky alebo úvery osobám, ktoré by pôžičku či úver od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. Je nutné vziať do úvahy, že v prípade týchto peňažných prostriedkov je požadované v porovnaní s bankami menšie zabezpečenie a požiadavky klientov sú vybavované omnoho pružnejšie, ako tomu býva u konzervatívnejších bánk, čo je ale vzhľadom na ich zameranie pochopiteľné. Preto je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Pre zistenie obvyklého úroku pre tento typ pôžičky je nutné zistiť, aká výška úrokov bola požadovaná obdobnými podnikateľskými subjektami v prípade zmlúv o krátkodobej pôžičke a úvere v určitom období (Rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp.

zn. 12 Cmo 95/2005 publikované v Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentář. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 67-68; pričom treba zdôrazniť, že ide o najuznávanejší komentár v Českej republike, ktorého autormi sú sudcovia NS ČR). Ani s týmto názorom sa súd prvého stupňa nevysporiadal. Zotrúva na svojich tvrdeniach, že žalobkyňou tvrdenú neprijateľnosť poplatku nie je možné vyvodiť ani zo samotného Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa článku 9 ods. 10 novelizovaného Zákona o spotrebiteľských úveroch sa totiž „veriteľovi zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.“ Zákondarca explicitne vymenúva poplatok alebo náhradu nákladov len za vedenie, evidenciu, správu úveru, resp. účtu alebo jeho zrušenie, nie však poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, z čoho výkladom a contrario vyplýva, že takýto poplatok je v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch prípustný. Je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal z poctivých zdrojov.

Žalobkyňa sa vyjadrila k stanovisku žalovaného podaním zo dňa 10.02.2016, v ktorom uviedla, že na základe zmluvy jej poskytol žalovaný úver vo výške 700,- Eur. Celkové náklady spojené s poskytnutým úverom sú vo výške 680,- Eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovanému uhradiť predstavovala sumu 1.380,- Eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá podľa zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V predloženej Zmluve chýbali náležitosti uvedené v §9 zákona č. 129/2010 Z.z., a to:

- podľa §11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dkkcii §9 ods. 2 písm. k),

- podľa §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

- podľa § 52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné,

- podľa § 53 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalobkyňi bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a/ zákona). Žalovaný uzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, čo je zjavné z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom okrem iného je aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Predmetná zmluva má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. d/ citovaného zákona, pretože žalobkyňa sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa §

9 ods. 2 písm. b) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovanému tak zo zmluvy vznikol nárok len na úhradu istiny vo výške 700,- Eur. Vzhľadom k uvedenému, sa považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Vzhľadom ku skutočnosti, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, bezdôvodné obohatenie si uplatnila vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom 700,- Eur a zaplatenou čiastkou 1.380,- Eur, teda 680,- Eur. Zmluva, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 700,- Eur obsahuje poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 517,46,- Eur ako administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Na podporu svojich tvrdení predkladá súdu Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.01.2016, č.k.: 9Co/379/2015-80, ktorým bol potvrdený Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 09.04.2015, č.k.: 9C/37/2015-44 v obdobnej veci. Zároveň poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.04.2016, č.k.: 5Co/479/2015-69, ktorým bol potvrdený Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29.04.2015, č.k.: 11C/37/2015-38 v obdobnej veci. V predmetných súdnych rozhodnutiach bol administratívny poplatok žalovaného súdom určený ako neprijateľná zmluvná podmienka, a teda neplatná.

Na pojednávanie konané dňa 17.6.2016 bol žalovaný riadne predvolaný, na pojednávanie sa neustanovil a svoju neúčast' na ňom ospravedlnil písomným podaním zo dňa 14.6.2016.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vec rozhodol dňa 17.6.2016 v neprítomnosti žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a predloženými listinnými dôkazmi účastníkmi konania a zistil tento skutkový stav:

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že dňa 27.6.2014 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej zo strany žalovaného ako veriteľa bol žalobkyňi ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 700,- Eur. Žalobkyňa sa zmluvou zaviazala zaplatiť žalovanému celkovú čiastku vo výške 1.380,- Eur. V zmluve bolo uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 23,22% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 162,54 Eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 537,46 Eur. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 1.380,- Eur, ak nie je dohodnuté inak do 14.6.2015, pričom účastníci zmluvného vzťahu sa dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane 14.6.2015. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov RPMN, vypočítaná v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 97,14%.

Žalobkyňa sa Dohodou o plnení v splátkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.6.2014 zaviazala úver vrátiť v 12 pravidelných mesačných splátkach po 115,- Eur k 14.-temu kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 14.7.2014. V zmysle dohody výška RPMN sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 305,74%.

Z oznámenia žalovaného adresovaného žalobkyňi zo dňa 23.12.2015 vyplynulo, že žalovaný evidoval od žalobkyne úhrady jednotlivých splátok dňa 9.7.2014 vo výške 115,- Eur, dňa 9.8.2014 vo výške 115,- Eur, dňa 11.9.2014 vo výške 115,- Eur, dňa 17.10.2014 vo výške 115,- Eur, dňa 10.11.2014 vo výške 115,- Eur, dňa 16.12.2014 vo výške 115,- Eur, dňa 11.2.2015 vo výške 115,- Eur, dňa 12.2.2015 vo výške 115,- Eur a dňa 25.3.2015 vo výške 460,- Eur. V oznámení o úhrade celého záväzku žalovaný uviedol, že dňom 25.3.2015 bola zmluva uhradená.

Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločností L 095,21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku Slovenskej republiky z právnych aktov

Európskych spoločenstiev a Európskej únie a je záväzná pre Slovenskú republiku vstupom do Európskej únie dňa 1.5.2004.

V zmysle čl. 4 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len Smernice, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 4 ods. 6 Smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa ust. § 153 od. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí dňa 27.6.2014 zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však má úverová zmluva charakter spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľským úverom je v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné úverovú zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definíčne spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanému túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a dlžník - spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod,

ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľmi, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatvárajú vo viacerých prípadoch nemohli podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý z úverovej zmluvy nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 cit. ustanovenia. Absenciu niektorej z týchto podstatných náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Súd po posúdení obsahu zmluvy a predložených listinných dôkazov má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá platne, keď na jej základe žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver, ktorý žalobkyňa vyčerpala.

Súčasne však zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, sa poskytnutá pôžička podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Medzi povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ktoré však v predloženej zmluve o úvere absentujú. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať nároky, na ktoré nemá právo. Zmluva obsahuje len údaj o celkovom počte splátok 12, výške splátky 115,- Eur. Z toho ale potom nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Význam týchto údajov, ktoré by sa mali nachádzať v zmluve aj podľa dôvodovej správy spočíva v tom, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný v akých termínoch (kedy) a v akej výške, pri akých cenových nákladoch a ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať istinu, úroky a iné poplatky vyplývajúce zo zmluvy.

Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť voči dlžníkovi - spotrebiteľovi určite, prehľadne a zrozumiteľne informovať spotrebiteľa o všetkých náležitostiach, ktorá spotrebiteľská zo zákona musí obsahovať. Primárnemu účelu spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana, potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky).

Podľa názoru súdu aj v časti výšky úrokovej sadzby je úverová zmluva v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú úroky príslušenstvom pohľadávky, avšak pokiaľ boli tieto aj dohodnuté v zmluve, tak dohoda nesmie odporovať ustanoveniu § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čiže nesmie odporovať dobrým mravom a v tomto prípade výška úrokovej sadzby 23,22% ročne je v rozpore s dobrými mravmi, keďže v čase uzatvárania úverovej zmluvy výška úrokových

sadzieb pri spotrebiteľských úveroch do 1 roka (zmluva bola uzavretá dňa 27.6.2014 pri dohodnutej konečnej splatnosti úveru dňa 14.6.2015) predstavovala 6,82% ročne, a teda pokiaľ v zmluve medzi účastníkmi bola stanovená výška úrokovej sadzby na 23,22% ročne, tak to jednoznačne odporuje dobrým mravom, a preto v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka je v tejto časti zmluva neplatná. V prípade neplatnosti zmluvy v časti dohodnutej úrokovej sadzby potom zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ako jednu z náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže chýbajúcu časť zmluvy nahradiť úrokovou sadzbou v tom čase platnou pre úvery), a preto podľa ust. § 11 ods. 1 citovaného zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to aj s poukazom na skutočnosť, že pri neplatnosti zmluvy v časti úrokovej sadzby je potom aj nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Treba prisvedčiť žalobkyni, že bolo klamlivé zo strany žalovaného uvedenie RPMN, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN vo výške 97,14 % a v dohode o plnení v splátkach je uvedená výška RPMN 305,74%. RPMN spotrebiteľského úveru musí byť dojednaná jasným, zrozumiteľným, presným spôsobom, neumožňujúcim špekulácie o jej výške, čo uvedené zmluvné dojednania nespĺňajú. V ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať.

Záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne pri splnení predpokladov: vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného na strane povinného (obohateného), k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka), vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávnený), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neupravuje. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí

1. plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
2. plnenie z neplatného právneho úkonu,
3. plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
4. majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
5. bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť, neplnil, a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

Keďže úver poskytnutý žalobkyni je potrebné považovať pre chýbajúce obligatórne vyššie uvedené náležitosti za bezúročný a bez poplatkov, tak žalobkyňa, ktorej bol úver poskytnutý vo výške 700,- Eur by mala žalovanému vrátiť sumu predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom zo strany žalovaného a uhradenou sumou zo strany žalobkyne. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou v konaní vyplýva, že žalobkyňa uhradila zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu 1.380,- Eur. Možno tak konštatovať, že žalobkyňa v konečnom dôsledku žalovanému uhradila viac ako mala, teda na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 680,- Eur.

Podľa ust. § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Žalobkyňa sa v žalobe podrobne zaoberala aj otázkou možného premlčania nároku. Súd sa nezaoberal otázkou premlčania, nakoľko žalovaný v priebehu konania až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej nevzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne.

Dôvodná je aj žaloba žalobkyne v časti vyslovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v súlade s ust. § 153 Občianskeho súdneho poriadku týkajúcej sa administratívneho poplatku vo výške 537,46 Eur. Administratívny poplatok dojednaný v zmluve predstavuje navýšenie celkových úhrad za úver o 76,78%. Požadovanú úhradu administratívneho poplatku súd aj v súlade s ustálenou judikatúrou považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, lebo dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pre poplatok zo spotrebiteľského úveru je nutné, aby sa ním platilo za skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Žaloba o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky má svoje opodstatnenie s poukazom na ust. § 53 od. 1 Občianskeho zákonníka. Administratívny poplatok vo výške 537,46 Eur, ktorý navyšuje úver k poskytnutej sume spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože chýba špecifikácia presného spôsobu výpočtu jeho výšky, odôvodnenia a je v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so Smernicou o nekalých obchodných podmienkach. Každá nekalá podmienka sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Náhrada trov konania priznaných podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania a súd môže priznať len náhradu tých výdavkov, ktoré boli potrebné na účelne uplatnenie alebo bránenie práva.

Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 680,- Eur a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

V súlade už s uvedeným za účelne vynaložené trovy konania súd považuje uplatnené trovy právneho zastúpenia vo výške 366,92 Eur podľa sadzby ustanovenej v § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za štyri úkony právnej služby t.j. prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, vyjadrenie zo dňa 19.5.2016 a účasť na pojednávaní dňa 17.6.2016 po 83,15 Eur.

Z vyúčtovania trov právnych služieb zo dňa 17.6.2016 vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania vo výške 366,92 Eur, keď vychádzala z uplatnenej pohľadávky titulom bezdôvodného obohatenia v súlade s ust. § 10 ods. 1 vyhlášky, ale si ich neuplatnila titulom určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, a preto súd rozhodol v súlade s týmto vyúčtovaním.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnkov poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby v súlade s ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona o súdnych poplatkoch z dôvodu, že žalobkyňa je od platenia súdnych poplatkov oslobodená podľa ust. § 4 ods. 2 písm. za), a z uvedeného dôvodu tak poplatková povinnosť prešla na žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (ust. § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.